

SĂ CITIM BIBLIA ÎMPREUNĂ

[DE FOLOS PENTRU TIMPUL DEVOȚIONAL]

PSALMII CARTEA A TREIA

Psalmul 78

O Cântare a lui Asaf

59 Dumnezeu a auzit și S-a mâniat,
și a urgisit rău de tot pe Israel.

60 A părăsit Locuința Lui din Silo,
Cortul în care locuia între oameni.

61 Și-a dat slava pradă robiei,
și măreția Lui în mâinile vrăjmașului.

62 A dat pradă sabiei pe poporul Lui
și S-a mâniat pe moștenirea Lui.

63 Pe tinerii lui i-a ars focul,
și fecioarele lui n-au mai fost sărbătorite
cu cântări de nuntă.

64 Preoții săi au căzut uciși de sabie,
și văduvele lui nu s-au bocat.

65 Atunci Domnul S-a trezit, ca unul care
a dormit, ca un viteaz îmbărbătat de vin,

66 și a lovit pe potrivnicii Lui care fugeau,
acoperindu-i cu veșnică ocară.

67 Însă a lepădat cortul lui Iosif
și n-a ales seminția lui Efraim ;

68 ci a ales seminția lui Iuda,
muntele Sionului, pe care-l iubește.

69 Și-a zidit Sfântul Locaș ca cerurile de
înalț și tare ca pământul pe care l-a
întemeiat pe veci.

Foaia Creștinului poate fi citită (și descărcată de) pe : www.cezareea.ro/foaia-crestinului.

70 A ales pe robul Său David
și l-a luat de la staulele de oi.
71 L-a luat dinapoia oilor care alăptau,
ca să pască pe poporul Său,
Iacov, și pe moștenirea Sa, Israel.

72 Și David i-a cârmuit
cu o inimă neprihănită și i-a povățuit
cu mâini pricepute.

Psalmul 79

Un psalm al lui Asaf

1 Dumnezeule, au năvălit neamurile în
moștenirea Ta, au pângărit Templul Tău
cel sfânt și au prefăcut Ierusalimul
într-un morman de pietre.

2 Trupurile neînsuflăte ale robilor Tăi le-
au dat să le mănânce păsările cerului,
și carnea credincioșilor Tăi au dat-o s-o
mănânce fiarele pământului.

3 Ca apa le-au vărsat sângele, de jur
împrejurul Ierusalimului,
și n-a fost nimeni să-i îngroape.

4 Am ajuns de ocară vecinilor noștri,
de batjocura și de râsul
celor ce ne înconjoară.

5 Până când, Doamne, Te vei mânia fără
încetare și va arde mânia Ta ca focul?

6 Varsă-Ți mânia peste neamurile care nu
Te cunosc și peste împărățiile
care nu cheamă Numele Tău !

7 Căci au mâncat pe Iacov și i-au pustiit
locuința ... [Continuarea în numărul viitor]

ORARUL SLUJBELOR BISERICII

DUMINICA	9 - 12 18 - 20
JOI	18 - 20

Live pe : www.cezareea.ro
VĂ AȘTEPTAM CU DRAG !

**„Să trăiești în pace, și pacea să
fie cu casa ta și cu tot ce este al
tău” !**

I SAMUEL 25 : 6

ROMÂNIA • CARAȘ – SEVERIN • REȘIȚA • STRADA CASTANILOR • NR. 119 • COD 320 030

ANUL VIII, NR. 358, 18 SEPTEMBRIE 2022

www.cezareea.ro

Foaia Creștinului

- Ilustrații cu tălc
- John Knox
- George Müller
- Cum pot fi mântuiți ?
- Citirea Bibliei. Psalmii

„Tu cercetezi pământul și-i dai belșug,
îl umpli de bogății și de râuri dumnezeiești
pline cu apă. Tu le dai graț ... Încununezi anul
cu buntățile Tale, și pașii Tăi varsă belșugul”
[PSALMUL 65 : 9, 11]

Editorial. Morți de sete pe mare (II)

„Dacă însetează cineva, să vină la Mine și să bea !” (Ioan 7 : 37)

Inima și viața noastră, create pentru Dumnezeu, nu găsesc apa vieții în lucrurile acestei lumi, nici în lucrurile care par a fi făcute ca să poată umple cu fericire o viață omenească.

Mulți au murit năzuind după lucrurile înalte ale lumii : să înainteze în meseria pământească, cu râvnă și conștiinciozitate, năzuind după onoare, recunoaștere și glorie.

Dar cu cât obțin mai multă laudă și cinste omenească, cu atât mai însetat este sufletul lor după și mai multe. Și chiar dacă viața le-ar aduce tot succesul, toată gloria, toată onoarea și toate stelele decorațiilor, da, statuile și admirația întregii lumi, și atunci sfârșitul nu este altceva decât o inimă nesatisfăcută.

Cum a trebuit să recunoască despre sine un mare bărbat, mult sărbătorit, aproape de ținta călătoriei sale pământești :

„Ce sunt eu ? Un bătrân morocănos.” Și ce să spunem despre aceia care aspiră la bogăție, care îngrămădesc comori peste comori ? A găsit inima lor fericirea în aur ? Ar putea ei să spună în mijlocul luxului castelelor și al moșiilor lor, al trăsurilor și al cailor lor : am găsit lucrul după care a însetat sufletul meu ? Ah, nu !

Și este altfel cu acei eroi, care-și pot pune pe frunte laurii gloriei războinice și ai luptelor câștigate ? Dacă le citim biografia și le vedem sfârșitul, este mereu același : mor nemulțumiți, nefericiți lăuntric.

Dar sunt alții, care încearcă să-și liniștească inima în îndeplinirea conștiincioasă a datoriei pământești. Înhamăți în jug cu multă osteneală și muncă, seamănă cu animalul de povară care-și trage încărcătura dezinteresat, mistuindu-se, până se prăbușește. Părul lor albește, ochii slăbesc, ei își trag povara până li se sfârșește alergarea.

[Continuarea pe pagina 2]

[Continuarea de pe pagina 1]

Nicio speranță nu strălucește în inimile lor, nici un soare nu luminează zilele obscure și monotone ale muncii și grijii lor devotate.

Omenește este nobil și altruist, dar sufletul lor se prăpădește încet pe drum.

Numai cine primește de la Isus apa vieții veșnice, numai inima aceuia este potolită, numai un asemenea om poate să-și încheie călătoria în nădejde și bucurie, să ajungă în portul păcii, pe țărnul vieții veșnice ; despre ei este scris :
„Nu le va mai fi foame, nu le va mai fi sete ; nu-i va mai dogori nici soarele, nici vreo altă arșiță. Căci Mielul, care stă în mijlocul scaunului de domnie, va fi Păstorul lor, îi va duce la izvoarele apelor vieții și Dumnezeu va șterge orice lacrimă din ochii lor.” (Apocalipsa 7 : 16 -17.)

Isus, care a venit din slavă aici jos, trece și în zilele noastre prin mijlocul poporului, care caută zadarnic fericirea și pacea în munca și povara acestei vieți. „Când a văzut gloatele, I s-a făcut milă de ele, pentru că erau necăjite.” (Matei 9 : 36) EL strigă și azi plin de milă și îndurare : „Și celui ce îi este sete, să vină ; cine vrea, să ia apa vieții fără plată.” (Apocalipsa 22,17.)

Tu, cel care citești aceasta, nu-ți mărturisește propria ta inimă, că pe pământ nu găsești decât moarte și lucruri trecătoare ? Și ce găsești dincolo de mormânt ? Judecata veșnică a vinei tale neiertate. O, acceptă de la Isus apa vieții : iertare, har, viață nouă, mântuire veșnică. Mâna străpunsă a Fiului lui Dumnezeu ți le oferă în Cuvântul vieții lui Dumnezeu ; acolo găsești prin credință ceea ce ai nevoie. [Continuarea în numărul viitor. Preluare din : *Mărturiile unui vechi soldat către camarazii lui*: XV, 2 | Georg von Viebahn, BERLIN | 1909-1910 | Societatea Evanghelică germană de cărți și tractate | Ackerstrasse 142]

ILUSTRAȚII CU TÂLC

Alo Centrala ?

[Cont. din numărul trecut]

Un clic sau două, apoi o voce joasă și clară mi-a ajuns la ureche :

- „Centrala”.

- „Mi-am rănit degetul ...” - m-am smiorcăit eu în telefon iar lacrimile m-au podidit imediat, acum că aveam o audiență.

- „Mămica ta nu este acasă ?”- urmă întrebarea.

- „Nu este nimeni acasă în afară de mine ...”- am bolborosit ...

- „Îți curge sânge ?” - m-a întrebat vocea.

- „Nu”- i-am raspuns. „M-am lovit cu ciocanul și acuma mă doare tare rău ...”.

- „Poti să deschizi răcitorul ?” - m-a întrebat ea. I-am spus că pot.

- „Atunci ia de acolo o bucatică de ghiață și ține-o lipită de degetel” - spuse vocea.

După aceea am început să chem „Alo Centrala” pentru orice. I-am cerut ajutor pentru lecția de geografie, iar ea mi-a spus unde se află Philadelphia ...

M-a ajutat și la matematică ... Ea mi-a spus că veverița pe care o prinsesem în parc cu o zi înainte, mănâncă fructe și alune. A venit apoi o zi în care Petey, canarul nostru, a murit. Am chemat „Alo Centrala” și i-am spus vestea asta tristă. Ea m-a ascultat și a început să-mi spună lucruri pe care de obicei oamenii mari le spun copiilor ca să-i liniștească. Am întrebat-o :

- „De ce se întâmplă ca păsările, care cântă atât de frumos și aduc atâta bucurie oamenilor, trebuie să se sfârșească într-o grămăjoară de pene, pe fundul unei colivii ?” Cred că ea mi-a inteles afectarea, pentru ca mi-a spus încet :

- „Wayne, ține minte întotdeauna, că mai sunt și alte lumi în care se poate cânta” ...

[Preluat de pe internet. Cont. în numărul viitor]

Lumini peste veacuri (I) [Petru Popovici]

CAPITOLUL 16

JOHN KNOX

Un complot urzit împotriva soțului ei, care s-a soldat cu moartea lui, la care se pare că și ea a fost complice și căsătorirea ei în grabă cu altul a revoltat pe scoțienii protestanți și a provocat furia lorzilor.

Ea a fost forțată să abdice în favoarea fiului ei, așa cum zisese Knox. Din Scoția, ea a trecut în Anglia unde după puțin a fost întemnițată, apoi decapitată. Knox a căutat să ajute la consolidarea guvernului. El a fost neobosit în lucrarea sa.

Pentru ziua încoronării copilului rege, el a fost însărcinat să țină predica ocazională. Viața lui Knox a fost o luptă împotriva religiei formale, împotriva tuturor relelor și o străduință continuă pentru aplicarea adevărilor Evangheliei în viața bisericii și în viața personală.

El a murit în anul 1572. Înaintea morții a zis : „Trăiți în Cristos ! Trăiți în Cristos și atunci carnea n-are ce să se teamă de moarte”.

Pe mormântul lui Knox se află șapate cuvintele : „Aici zace omul care niciodată nu s-a temut de o față de lut”.

CAPITOLUL 17

GEORGE MÜLLER

Nici prin gând nu le putea trece soților Müller în anul 1805 când se născu copilașul George, că el va deveni un instrument deosebit de valoros în mâna lui Dumnezeu și că prin el vor fi revărsate binecuvântări ce aveau să pună în uimire chiar și pe cei mai necredincioși oameni.

Copilașul plâpând avea să devină „Părintele orfanilor”, omul care fără bani în buzunar, fără o societate de binefacere în spatele său și fără să ceară vreodată cuiva ceva, ci doar numai prin credință în Dumnezeu, singurul la care apela,

întreținut și crescut mii de orfani și a zidit cinci corpuri de clădiri pentru orfelinate. El s-a născut în Germania la 27 septembrie, 1805 din părinți protestanți, dar a apucat cărările păcatului până la vârsta de 21 de ani. Viața de decădere și stricăciune i-a ruinat nu numai sufletul, ci și trupul.

Cu sănătatea rău zdruncinată - scuipa chiar sânge - în timp ce era student la Universitatea din Halle, el intenționa să devină teolog, dar nu avea nici măcar o Biblie.

În anul 1825 a fost zdrobit în inima sa și s-a întors la Dumnezeu printr-o predică și rugăciune a unui negustor în casa căruia se predica Evanghelia. După pocăință, el a făcut cunoștință cu o tânără care îi fură sentimentul. Sub influența ei, el slăbi în credință. Cercetarea Bibliei și frecventarea bisericii le lăsă la o parte. Și poate ar fi ajuns rău de tot, dacă conștiința lui nu ar fi fost trezită de exemplul unui tânăr bogat care renunțase la toate bunurile sale și plecase ca misionar în Persia ...

[Continuarea în numărul viitor]

CUM POT FI MÂNTUIT ?

1. Nu există om fără păcat : „Căci toți au păcătuit și sunt lipsiți de slava lui Dumnezeu”. [Romani 3 : 23]

2. Pentru un singur păcat, omul este / va fi condamnat : „Fiindcă plata păcatului este moartea ...”.

3. Mântuirea este posibilă numai prin Isus : „ ... darul fără plată al lui Dumnezeu este viața veșnică în Isus Hristos, Domnul nostru”. [Romani 6 : 23]

„Doamne Isuse, vino te rog și în viața mea !”

„Fiindcă atât de mult a iubit Dumnezeu lumea, că a dat pe singurul Lui Fiu, pentru ca oricine crede în El să nu piară, ci să aibă viața veșnică”.

[EVANGHELIA DUPĂ IOAN 3 : 16]